

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Ήταν καιρός τώρα που οι σκέψεις αυτές στριφογύριζαν στο μυαλό του δημάρχου. Πριν από κάποια χρόνια δεν θα το συζητούσε καν. Τώρα όμως άρχισαν οι αμφιβολίες να τον ζώνουν σαν τα φίδια.

Είναι και οι γονείς που κάθε λίγο κάνουν παράπονα και οι διευθυντές των σχολείων που κάποιοι επιμένουν.

Τέρμα! Το αποφάσισε! Θα βάλει στα σχολεία κάμερες.

Σε όποια σχολεία το ζητήσουν θα το κάνει και στα υπόλοιπα θα το προτείνει σαν λύση για τις φθορές, τα συνθήματα και όλα αυτά.

Θα το συνδυάσει και με τις ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης που του έχουν κάνει σχετική κρούση και όλοι θα είναι ευχαριστημένοι. Η εγκληματικότητα στο δήμο θα τρέχει να κρυφτεί.

Επιπλέον, είναι πεισμένος πως αν κάποιος είναι καθαρός, και δεν παρανομεί, δεν έχει να φοβάται καμία κάμερα.

Θα του στοιχίσει και πιο φθηνά. Από το να τρέχει να επισκευάζει τις φθορές και να βάφει τους τοίχους όταν μάλιστα το προσωπικό είναι ανύπαρκτο, χίλιες φορές καλύτερα οι κάμερες και οι εταιρείες φύλαξης. Θα κάνει και μια απευθείας ανάθεση, δεν θα είναι η πρώτη φορά, και τελείωσε η ιστορία.

Άσε που παρέχοντας στους γονείς το αίσθημα της ασφάλειας και της τάξης θα τους ρίξει στάχτη στα μάτια για τις ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς και την ανεπάρκεια στον τομέα της συντήρησης των παλιότερων σχολείων και, κυρίως, στην κατασκευή νέων.

Θα ξεχάσουν για λίγο, μέχρι να λήξει η θητεία του, τα ταβάνια που πέφτουν, τα νερά που

μπαίνουν στις αίθουσες, την έλλειψη εργαστηρίων και γυμναστηρίων και τον κίνδυνο λόγω έλλειψης αντισεισμικής θωράκισης.

Αμα βοηθήσει λίγο και ο ύψιστος, όλα καλά θα κυλήσουν. Στο κάτω - κάτω, η κεντρική διοίκηση θα έπρεπε να τα φροντίσει αυτά. Εκείνος θέλει αλλά τα χέρια του είναι δεμένα.

Με ένα συμπάρο, τρία τρυγόνια ο δήμαρχος. Δεκάδες θα έρχονται τα μηνύματα συγχαρητηρίων από κυβέρνηση και αντιπολίτευση.

Τον προβληματίζει βέβαια, λίγο όμως, το γεγονός ότι σε άλλες χώρες που οι κάμερες είναι τοποθετημένες μέχρι και στην πλάτη των ανθρώπων, όπως στην Αμερική, η εγκληματικότητα δεν έχει μειωθεί και μάλιστα δεν εμπόδισε τις αστυνομικές αρχές να προβούν σε πράξεις βίας απέναντι στους ανθρώπους που υποτίθεται πως έπρεπε να προστατεύουν.

Τον ενοχλεί επίσης και η άποψη «κάποιων» που μιλάνε για τα κοινωνικά και οικονομικά αίτια που τρέφουν την εγκληματικότητα και τα φαινόμενα φασιστικής βίας γιατί ξέρει πως είναι αλήθεια. Άλλωστε και ο ίδιος το πίστευε πριν από χρόνια και εξακολουθεί να το πιστεύει, αλλά δεν μπορεί να το υποστηρίξει γιατί, δεν θα μπορεί να συνεχίζει να κάθεται στο δημαρχιακό θρόνο...

Τον θυμώνει και το ότι αυτοί οι «κάποιοι» επισημαίνουν πως αυτοί που πιάνονται από τις αστυνομικές δυνάμεις και τελικά τιμωρούνται είναι τα παιδιά των φτωχών οικογενειών και περιοχών. Τα πλουσιόπαιδα, ακόμη κι αν συλληφθούν, τη βγάζουν σχεδόν πάντα, αν όχι όλες τις φορές, καθαρή. Φέρνει στο νου του το παράδειγμα της καταγγελίας για βιασμό, με τους γόνους ιδιοκτητών γνωστού ζαχαρόζουμου που οι κάμερες δεν απένειμαν δικαιοσύνη.

Θυμάται την υπόθεση του Ζακ που οι κάμερες πάλι δεν βοήθησαν στο να βρεθεί το δίκιο. Αυτοί που οι κάμερες έδειχναν ότι χτυπούσαν τον Ζακ, έπεσαν στα πολύ μαλακά και οι αστυνομικοί την έβγαλαν καθαρή.

Του έρχονται στο νου και σκηνές αστυνομικής βίας ή συνεργασίας αστυνομικών με χρυσαυγίτες κατά τη διάρκεια πορειών και συγκεντρώσεων, αλλά πάλι δεν τιμωρήθηκε κανείς. Μάλλον το αντίθετο γινόταν. Πολλές φορές τα θύματα κατηγορήθηκαν σα να ήταν οι θύτες.

Τελικά κάτι τρέχει με την απονομή της «δικαιοσύνης», αλλά δεν θα είναι και αυτός που θα βγάλει το φίδι από την τρύπα.

Πάνε οι εποχές που πίστευε ότι θα άλλαζε τον κόσμο. Ο κόσμος είναι εδώ και μάλιστα ακόμα πιο σκληρός από πριν. Το πήρε απόφαση εδώ και πολύ καιρό. Ο κόσμος δεν αλλάζει! Αλλά κι αν ακόμη αλλάζει, δεν θα ήταν εκείνος που θα το προσπαθούσε.

Άλλωστε, μια χαρά περνάει σε τούτο τον κόσμο.

Τώρα τελευταία μάλιστα, γίνεται προσπάθεια να εκφοβίζονται όσοι επιρρίπτουν ευθύνες στους δημάρχους. Πέφτει και καμιά σφαλιάρα και μετά αυτός που την έφαγε πάει στο δήμαρχο και του ζητάει και συγνώμη.

Κι ενώ τα σκεφτόταν όλα αυτά καθισμένος στο γραφείο του, λίγο πριν την έναρξη του δημοτικού συμβουλίου στο οποίο θα γινόταν συζήτηση για την τοποθέτηση καμερών στα σχολεία, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν από το αστυνομικό τμήμα που βρισκόταν τρία τετράγωνα πιο κάτω.

Το σήκωσε με απορία η οποία μεγάλωσε όταν ο αξιωματικός υπηρεσίας τον ενημέρωσε ότι πρέπει να έρθει επειγόντως στο τμήμα, για προσωπική του υπόθεση. Μετά από επίμονα και απανωτά ερωτήματά του, ο αξιωματικός τον ενημέρωσε πως επρόκειτο για το γιο του.

Μια κάμερα που ήταν ήδη τοποθετημένη σε κατάσταση καταγράφοντας την είσοδο, τον «έπιασε» το προηγούμενο βράδυ, να περνάει απ' έξω, πίσω από άλλους τρεις νεαρούς, οι οποίοι όμως είχαν καλυμμένα τα πρόσωπά τους. Αμέσως μετά, ξέσπασε φωτιά σε πλαστικό κάδο απορριμμάτων έξω από το κατάστημα με αποτέλεσμα να πάρει φωτιά παρκαρισμένο αυτοκίνητο μεγάλου κυβισμού και αρκετής πολυτέλειας.

Ο γιος του δημάρχου, μαθητής λυκείου, αναγνωρίστηκε από τους αστυνομικούς γιατί ήταν παρών σε διάφορες εκδηλώσεις του δήμου αλλά κυρίως, επειδή έπαιζε ποδόσφαιρο σε μια τοπική ομάδα οπότε ήταν αναγνωρίσιμος.

Μάταια προσπαθούσε στο αστυνομικό τμήμα να πείσει τον αξιωματικό υπηρεσίας ότι δεν είχε καμία σχέση με τη φωτιά.

Ο δήμαρχος έφυγε τρέχοντας από το γραφείο του, αφήνοντας σύξυλους τους δημοτικούς συμβούλους που άρχισαν να μαζεύονται για τη συνεδρίαση.

Έφτασε στο αστυνομικό τμήμα και απαίτησε να δει το γιο του. Στη συνέχεια ζήτησε από τον υπεύθυνο αστυνομικό να αφήσει ελεύθερο το γιο του γιατί δεν έβαλε εκείνος τη φωτιά αλλά οι τρεις νεαροί με τα καλυμμένα πρόσωπα τους οποίους ο ίδιος δεν γνώριζε. Απλά έτυχε να

βρεθεί στο σημείο τη λάθος χρονική στιγμή.

Ο αξιωματικός ήταν ανένδοτος και επαναλάμβανε συνεχώς: «Οι κάμερες δεν λένε ψέματα. Τον δείχνουν ξεκάθαρα».

Κάποια στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο και ο αξιωματικός το σήκωσε. Η όψη του άλλαξε και ήταν έτοιμος να σηκωθεί όρθιος και να χτυπήσει «προσοχή».

«Εντάξει κύριε υπουργέ, μην ανησυχείτε. Βρέθηκε ο εμπρηστής. Τα πράγματα θα πάρουν το δρόμο τους. Λυπάμαι πολύ για το αυτοκίνητό σας. Εμείς κάναμε αυτό που έπρεπε», είπε ο αξιωματικός και έκλεισε το τηλέφωνο.

Στη συνέχεια απευθύνθηκε στο δήμαρχο λέγοντάς του πως καλό θα ήταν να βρει άμεσα ένα δικηγόρο, διαβεβαιώνοντάς τον πως «η υπόθεση δεν θα λάβει δημοσιότητα».

Ο δήμαρχος βγήκε από το δωμάτιο με σκυμμένο το κεφάλι. Δίπλα του πέρασαν κατεβαίνοντας γρήγορα τα σκαλιά, τρεις νεαροί. Κρατούσαν στα χέρια τους αντιανεμικές κουκούλες ολικής κάλυψης του προσώπου...